

Hétvári Andrea
Vízükörtánc

– Három negyedben –

ADAGIO

hullámok lángján áramol
körbe-körbe vénák virágain
esték barlangját suttogja végig
teremtés csöndjébe hajol
összefénylő vállaink
néma mosolya

*

ANDANTE

fölemel, betakar
izzítja mély tüzét
kékesen-zölden ölelő
óceánritmusú karod
hallgatag kagylócsöndedbe zár

*

AFFETTUOSO

puha feketék habjából
merített szomjúság mar
torkomon, mellkasomban
jössz te, s bújok én is bölcsen
kerengő árnyad kisimult tavába

Egy partitúra margójára

„s marad, mi volt...”

ha andantéba érnek mind az almák
– parányi hangjegyek – de hallani
a mély eget zenélve közrefogják
a villanydrót ezüstös szálai

felhőbodorba karmolászó markod
jelenbe zengő percet nem talál
seholban éledt égre nyíló arcod
világi létbe lengő pókfonál

hiába írod kezdetét a dalnak
a kotta lüktetése megszakad
a hangok mind a múlt tüzébe hálnak
s a *Bánk bán* színpadán szünet marad
ha már tudatlan szíven átrohan
e színtelenre vált időfolyam